

→ niespokojny

adjectif | *niepokojny* - singulier, nominatif

Paweł jest niespokojny, bo zostawił syna samego w domu.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepokojny	niepokojni/niespokojne
genitif	niepokojnego	niepokojnych
datif	niepokojnemu	niepokojnym
accusatif	niepokojnego/niespokojnego	niepokojnych/niespokojne
instrumental	niepokojnym	niepokojnymi
locatif	niepokojnym	niepokojnych
vocatif	niepokojny	niepokojni/niespokojne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepokojna	niepokojne
genitif	niepokojnej	niepokojnych
datif	niepokojnej	niepokojnym
accusatif	niepokojną	niepokojne
instrumental	niepokojną	niepokojnymi
locatif	niepokojnej	niepokojnych
vocatif	niepokojna	niepokojne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepokojne	niepokojne
genitif	niepokojnego	niepokojnych
datif	niepokojnemu	niepokojnym
accusatif	niepokojne	niepokojne
instrumental	niepokojnym	niepokojnymi
locatif	niepokojnym	niepokojnych
vocatif	niepokojne	niepokojne